

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.6.6.
COM(2011) 309 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

**a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló, 2003. július 22-i
2003/568/IB tanácsi kerethatározat 9. cikke alapján**

{SEC(2011) 663 végleges}

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló, 2003. július 22-i 2003/568/IB tanácsi kerethatározat 9. cikke alapján

1. BEVEZETÉS

1.1. Előzmények

A magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló, 2003. július 22-i 2003/568/IB tanácsi kerethatározat célja a (10) preambulumbekkezdés szerint „annak biztosítása, hogy mind a köz-, mind a magánszektorban tapasztalható korrupció bűncselekménynek minősüljön a tagállamokban, hogy a jogi személyeket is felelősségre lehessen vonni e bűncselekményekért, és hogy e bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciót vonjanak maguk után”.

A jogszabály központi elemét az a követelmény jelenti, hogy a tagállamok nyilvánítsák büntetendővé az alábbiak szerint összefoglalható két magatartástípust (a kerethatározat 2. cikke):

– megvesztegetés megígérése, ajánlása vagy megadása a magánszektorba tartozó személynek, azért, hogy e személy kötelességeit megszegve cselekedjen vagy tartózkodjon a cselekvéstől

– megvesztegetés kérése, vagy elfogadása magánszektorban történő munkavégzés során azért, hogy az adott személy kötelességeit megszegve cselekedjék vagy tartózkodjon a cselekvéstől.

A kerethatározat 9. cikkének (1) bekezdése arra kötelezte a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket, hogy a rendelkezéseinek 2005. július 22-e előtt megfeleljenek A 9. cikk (2) bekezdése előírja számukra, hogy tájékoztassák a Tanácsot és a Bizottságot azon rendelkezések szövegéről, amelyek az e kerethatározatból eredő kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik.

1.2. A jelentés célja és az értékelés módszere

2007-ben a Bizottság elkészítette a kerethatározatról szóló első végrehajtási jelentést¹. A tagállamok által adott válaszok azt mutatták, hogy a végrehajtás rendkívül alacsony szintű. 2007-ben csupán két tagállam ültette át megfelelően a jogszabály rendelkezéseit a belső jogrendszerébe.

Azóta elfogadták a Stockholmi Programot, amelyben felkérlik a Bizottságot, hogy alakítson ki átfogó korrupcióellenes politikát, és hozzon létre a tagállamok korrupcióellenes erőfeszítéseinek értékelésére szolgáló mechanizmust. Ezért látszott szükségesnek, hogy értékeljük e fontos jogszabály tagállami végrehajtását.

2009. május 19-én a Bizottság levelet küldött a tagállamoknak, amelyben naprakész információkat kért tőlük a kerethatározat nemzeti végrehajtási intézkedéseiről, a tervek szerint

---

¹ COM(2007) 328 végleges.

2009. december 31-ig összeállítandó második végrehajtási jelentés elkészítése céljából. Nem minden tagállam küldte meg időben a tájékoztatást, így a Bizottság a jelentés közzétételének elhalasztására kényszerült. Ezenfelül a tagállamok nem értesítették a Bizottságot automatikusan arról, ha időközben jogszabályokat fogadtak el. Ezért a határozat végrehajtásának ellenőrzése érdekében a hivatalos közleményeket ki kellett egészíteni egyéb rendelkezésre álló információkkal. A kerethatározat végrehajtására vonatkozó, említett kiegészítő információkat az alábbi forrásokból gyűjtöttük össze: rendelkezésre álló jogszabályok, a GRECO III. körös értékelő jelentései, valamint néhány esetben az OECD megvesztegetéssel foglalkozó munkacsoportjának jelentései.

A jelentés megírásakor Spanyolország, Dánia és Litvánia kivételével az összes tagállam közölte az átültetési intézkedéseit. Spanyolország sem 2007-ben, sem a mostani jelentés alkalmával nem szolgáltatott semmiféle információt. Dánia és Litvánia értékelése – új információk hiányában – megegyezik a 2007. évi jelentésben foglaltakkal.

A jelentés a 2–7. cikke összpontosít (szükség esetén röviden utalva a 10. cikke), és beszámol a 2. és a 7. cikk alapján tett tagállami nyilatkozatokról. A jelentés nem tárgyalja a 8., a 9. vagy a 11. cikket, mivel e rendelkezések nem igényelnek végrehajtást. A Bizottság e jelentés tekintetében elfogadott értékelési kritériumai megegyeznek a kerethatározatok végrehajtásának értékelése céljából 2001-ben elfogadott általános kritériumokkal (hatékonyság, egyértelműség és jogbiztonság, teljes körű alkalmazás és az átültetési határidő tiszteletben tartása)². Másodsorban e kerethatározatra vonatkozó egyedi kritériumokat is alkalmaztunk, amelyeket az egyes cikkek alábbi elemzése során ismertetünk részletesebben.

2. ÉRTÉKELÉS

2.1. 2. cikk – Aktív és passzív korrupció a magánszektorban

2.1.1. Általános észrevételek

A 2. cikk a kerethatározat alapvető fontosságú rendelkezése. E cikk határozza meg az üzleti tevékenység során elkövetett aktív és passzív korrupcióval kapcsolatos bűncselekményeket. A 2. cikk (1) bekezdésének alkalmazási köre egyaránt felöleli a profitorientált és nonprofit jogalanyságon belül végzett üzleti tevékenységet.

A tagállamok azonban nyilatkozhatnak arról, hogy az alkalmazási kört olyan magatartásra korlátozzák, amely versenytorzulást von maga után az áruk, illetve kereskedelmi szolgáltatások beszerzéséhez kapcsolódóan. A nyilatkozatok 2010 júniusáig maradtak érvényben. Mivel a Tanács nem hozott a nyilatkozatok érvényességének meghosszabbítására vonatkozó határozatot, a Bizottság feltételezése szerint azok nincsenek már érvényben, tehát azon tagállamoknak, amelyek ilyen nyilatkozatot nyújtottak be, módosítaniuk kell nemzeti jogszabályaikat (Németország, Ausztria, Olaszország és Lengyelország tett ilyen nyilatkozatot).

2007-hez hasonlóan a 2. cikk végrehajtása rendkívül problémásnak bizonyult a tagállamok számára. 2007-ben csupán 2 tagállam (Belgium, Egyesült Királyság) ültette át megfelelően a bűncselekmény valamennyi elemét. Mostanra 9 tagállam (BE, BG, CZ, FR, IE, CY, PT, FI, UK) ültette át azokat helyesen.

---

² COM(2001) 771, 2001.12.31., 1.2.2. pont.

A tagállamok különösen nehéznek találták az alábbi fordulat teljes jelentéstartalmának nemzeti jogszabályaikban történő megjelenítését: „közvetlenül vagy közvetítő útján olyan személynek, aki bármilyen minőségben vezeti [...], vagy annak dolgozik”.

Az alábbiakban felsoroljuk a 2. cikk (1) bekezdésébe foglalt követelmények hét alkotóelemét:

A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja – aktív korrupció	A 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja – passzív korrupció
<ul style="list-style-type: none"> • „megígérése, ajánlása vagy megadása” • „közvetlenül vagy közvetítő útján” • „olyan személynek, aki bármilyen minőségben vezeti [...], vagy annak dolgozik” • „magánszektorba tartozó jogalany” • „bármilyen jogtalan előny” • „e személy vagy egy harmadik személy javára” • „e személy kötelességeit megszegve cselekedjen vagy tartózkodjon a cselekvéstől” 	<ul style="list-style-type: none"> • „[...] kérése, vagy jogtalan előnynek vagy annak ígéretének az elfogadása” • „közvetlenül vagy közvetítő útján” • „vezetőjének vagy alkalmazottjának minőségében” • „magánszektorba tartozó jogalany” • „bármilyen jogtalan előny” • „akár a maga, akár egy harmadik személy javára” • [e személy] „kötelességeit megszegve cselekedjék vagy tartózkodjon a cselekvéstől”

2.1.2. Részletes elemzés

2.1.2.1. A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja – aktív korrupció

12 tagállam (BE, BG, CZ, DK, IE, EL, FR, CY, PT, FI, SI, UK) teljesíti az aktív korrupció meghatározásának mind a hét követelményét. Úgy tűnik, hogy a 2. cikk (1) bekezdés a) pontja átültetésének legproblémásabb elemeit az alábbiak teljes jelentéstartalmának lefedése jelentik: „megígérése, ajánlása vagy megadása”, valamint „e személy kötelességeit megszegve cselekedjen vagy tartózkodjon a cselekvéstől”.

Hollandia azokra az esetekre korlátozta a bűncselekményt, amikor a munkáltatót vagy vezetőt nem tájékoztatták az ügyről. Luxemburg megszabja, hogy a munkáltató ne ismerje és ne hagyja jóvá a bűncselekményt megvalósító magatartást. Németország, Ausztria, Olaszország és Lengyelország a 2. cikk (3) bekezdésének megfelelően korlátozta az alkalmazási kört. Németország az áruk, illetve kereskedelmi szolgáltatások beszerzéséhez kapcsolódó

cselekményekre korlátozta az alkalmazást; Ausztria a „jogi aktusokra” korlátozta a bűncselekményt, Lengyelország pedig a veszteséget, tisztességtelen versenyt vagy elfogadhatatlan előnyben részesítést eredményező magatartásra korlátozta azt. Németország arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy folyamatban van a kerethatározat e követelményének megfelelő új jogszabály elfogadása.

2.1.2.2. A fentiek mellett a Bizottság a következő átültetési problémákat állapította meg:

- Észtország nem rendelkezik a megvesztegetés ajánlásáról, a közvetítőkről, illetve arról az esetről, hogy az adott személy kötelezettségeit megszegve cselekszik/tartózkodik a cselekvéstől.
- Olaszország nem rendelkezik a megvesztegetés ajánlásáról, a közvetítőkről, a magánszektorban dolgozó személyekről, illetve olyan harmadik személyekről, akiknek a megvesztegetést szánják.
- Lettország nem tér ki a megvesztegetés megígérésének elemére, és emellett azon esetekre korlátozza a bűncselekményt, amikor elfogadták az ajánlatot/ígéretet. Amint a 2007. évi értékelésben megjegyeztük, úgy tűnik, hogy a „felelős alkalmazott... vagy felhatalmazott személy” kifejezés nem foglal magába minden alkalmazottat, így nem fedi le teljes mértékben az alábbi megfogalmazás jelentéstartamát: „olyan személynek, aki bármilyen minőségben vezeti [...], vagy annak dolgozik”.
- Magyarország nem tesz említést „előny ajánlásáról” „közvetlenül vagy közvetve”.
- Románia nem említi a harmadik fél előnyét.
- Szlovákia nem szabályozza kifejezetten a megvesztegetés vagy előny felajánlását.

2.1.2.3. A 2. cikk (1) bekezdésének b) pontja – passzív korrupció

12 tagállam (BE, BG, CZ, IE, FR, CY, MT, PT, SI, SK, FI, UK) teljes mértékben megfelel a 2. cikk (1) bekezdése b) pontjának.

Ezenkívül az alábbiakat állapítottuk meg:

- Németország olyan nyilatkozatot tett, amely már nincs érvényben
- Észtország nem tesz említést megvesztegetést vagy jogtalan előnyt kérő közvetítőkről
- Görögország nem tér ki harmadik fél előnyére
- Olaszország nem tárgyalja a közvetítőket, a harmadik fél előnyét, az alkalmazotti minőséget és a megvesztegetés kérését
- Lettország – az ajánlat elfogadása nem szerepel a lett jogszabályban
- Luxemburg korlátozza a cikk alkalmazási körét (lásd a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontját)
- Magyarország nem tér ki a „közvetlenül vagy közvetve” fordulatra
- Hollandia – az előnyt el kell titkolni a munkáltató elől (a cikknél szűkebb értelmezés)

- Ausztria – további tájékoztatás szükséges a közvetítőkre vonatkozóan. Emellett úgy tűnik, hogy a magánszektorbeli jogalany „alkalmazottja/megbízottja” nem fedi le a jogalany vezetőit.

2.1.2.4. 2. cikk (2) bekezdés

A 2. cikk (2) bekezdése megállapítja, hogy a 2. cikk (1) bekezdése egyaránt vonatkozik a profitorientált és nonprofit jogalanyokon belül végzett üzleti tevékenységre. Egyes tagállamok jogszabályaikban kifejezetten hivatkoznak a nonprofit jogalanyok érintettségére, mások pedig annyira általános megfogalmazást alkalmaznak a jogszabályaikban, ami nem zárja ki a nonprofit jogalanyokat. Összességében 16 tagállam ültette át teljes egészében ezt a rendelkezést (BE, BG, CZ, DE, EE, IE, FR, CY, HU, MT, NL, PL, PT, RO, FI, UK). Néhány esetben a jogszabályi megfogalmazás kellően általánosnak tűnik ahhoz, hogy lefedje ezt a rendelkezést, azonban további magyarázatra volna szükség (EL, IT, LV, MT, AT, SK, SE).

2.1.2.5. 2. cikk (3) bekezdés

A 2. cikk (3) bekezdése értelmében négy tagállam (DE, IT, AT, PL) már az előző jelentés alkalmával is tett nyilatkozatot. A nyilatkozatok 2010. július 22-ig voltak érvényben (a 2. cikk (4) bekezdése). A 2. cikk (5) bekezdése értelmében a Tanácsnak 2010. július 22-e előtt megfelelő időben felül kellett vizsgálnia a 2. cikket e nyilatkozatok megújíthatóságának megfontolása érdekében. Mivel a Tanács nem hozott ilyen határozatot, a Bizottság szerint a nyilatkozatok lejártak, és a tagállamoknak ennek megfelelően módosítaniuk kell a jogszabályaikat.

2.2. 3. cikk – Felbujtás és bűnsegély

A 3. cikk a korrupcióban bűnsegédként vagy felbujtóként való másodlagos részvételre összpontosít. Nem tárgyalja a megkísérelt bűncselekményeket³.

Az átültetés általános szintje már 2007-ben is magas volt. Ekkorra 18 tagállam ültette át e cikket. Mostanra mind a 26 információt szolgáltató tagállam (Spanyolország nem nyújtott tájékoztatást) megfelel a 3. cikknek. Továbbra is teljes mértékben megfelelőnek tekintettük azokat az országokat, amelyek kevés tájékoztatást adtak, vagy nem adtak információt, de a 2007. évi jelentés megállapítása szerint megfeleltek e cikknek. A Bizottság nem értesült semmilyen, 2007 óta bekövetkezett jogszabályi változásról.

2.3. 4. cikk – Büntetések és egyéb szankciók

A 4. cikk előírja, hogy a magánszektorbeli korrupciós bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéssel kell büntetni (a 4. cikk (1) bekezdése). Továbbá arra kötelezi a tagállamokat, hogy a magánszektorbeli passzív és aktív korrupciót legalább egytől három évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék (a 4. cikk (2) bekezdése). A 4. cikk (3) bekezdése előírja a tagállamoknak, hogy – alkotmányos szabályaikkal és elveikkel összhangban – bizonyos körülmények között átmenetileg tiltsák el a természetes személyeket egyedi vagy hasonló üzleti tevékenység hasonló beosztásban vagy minőségben történő folytatásától.

---

³ Ennek az az oka, hogy az aktív és a passzív vesztegetés fogalma annak nyújtása és elfogadása mellett az ígéretet, az ajánlatot és a kérést, illetve az ígéret elfogadását is felöleli.

2007-ben több tagállam a 4. cikk (1) bekezdésére vonatkozóan közölt tájékoztatásában áttekintést adott a 3. cikk szerinti bűncselekmények esetén kiszabható büntetésekről. Addig csak tizenegy tagállam (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL, SE) ültette át teljes egészében a 4. cikket. A tagállamok többsége teljesítette a 4. cikk (3) bekezdésének követelményeit.

Azóta jelentős előrehaladást sikerült elérni. 22 tagállam (BE, BG, CZ, DE, DK, EE, EL, IE, FR, IT, CY, LU, LT, HU, NL, PL, PT, SI, SK, FI, SE, UK) teljes egészében átültette ezt a rendelkezést hazai jogába.

E tagállamok rendelkeznek büntetésekről és egyéb szankciókról a 4. cikk (1) bekezdésében foglalt követelménynek megfelelően. Lettország, Málta, Ausztria és Románia nem adott elegendő információt annak megítéléséhez, hogy a kiszabott szankciók a felbujtásra és a bűnségélyre (3. cikk) is vonatkoznak-e. Spanyolország nem válaszolt.

26 tagállam átültette a 4. cikk (2) bekezdését. Spanyolországot nem értékeltük.

22 tagállam teljes egészében átültette a 4. cikk (3) bekezdését, Lettország részben, Málta pedig egyáltalán nem ültette át azt. Ciprus és Ausztria nem nyújtott elegendő információt. Spanyolország nem adott semmiféle tájékoztatást.

2.4. 5. cikk – A jogi személyek felelőssége

Az 5. cikk az aktív és a passzív korrupcióval kapcsolatosan is megállapítja a jogi személyek felelősségét. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni az olyan személy által akár egyénileg, akár a jogi személy egy szervének részeként eljárva a javukra elkövetett vesztegetésért, aki a jogi személy keretében vezető beosztást tölt be (az 5. cikk (1) bekezdése). A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek, ha a felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a bűncselekmény elkövetését (5. cikk (2) bekezdés). A jogi személyek felelőssége nem zárja ki a büntetőeljárást azon természetes személyek ellen, akik tettesként, felbujtóként vagy bűnségédként vesznek részt a bűncselekmény elkövetésében (5. cikk (3) bekezdés).

2007-ben csupán öt tagállam (LT, LU, NL, PL, SI) ültette át teljes egészében az 5. cikket.

Jóllehet 2007 óta jelentős előrehaladás történt, az 5. cikk összességében alacsony színvonalú átültetése továbbra is nyugtalanítja a Bizottságot. 15 tagállam ültette át teljes egészében az 5. cikket (BE, DE, IE, EL, CY, LT⁴, LU, NL⁵, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK). 8 tagállam részlegesen ültette át azt (BG, DK⁶, EE, FR, LV, HU, MT, FI). Csehország és Olaszország nem ültette át e rendelkezéseket. Szlovákia nem adott elegendő információt, Spanyolország pedig semmiféle választ nem közölt.

23 tagállam (Csehország és Olaszország nem, Szlovákiáról és Spanyolországról pedig nem állnak rendelkezésre adatok) az 5. cikk (1) bekezdésébe foglalt előírásnak megfelelően rendelkezett a jogi személyek felelősségéről.

---

⁴ A 2007. évi jelentéshez nyújtott tájékoztatás szerint.

⁵ A 2007. évi jelentéshez nyújtott tájékoztatás szerint.

⁶ A 2007. évi jelentéshez nyújtott tájékoztatás szerint.

Az 5. cikk (2) bekezdését 15 tagállam ültette át (BE, DE, IE, EL, CY, LU, AT, PL, PT, SI, SE, UK, LT⁷, NL⁸). Romániától további magyarázatot kértünk arra vonatkozóan, hogy a jogszabály megfogalmazása (amely megfelelőnek látszik) az ellenőrzés hiányának esetén is kiterjed-e a jogi személyek felelősségére. Franciaország, Szlovákia és Lettország nem adott elegendő információt, CZ, IT, BG, EE, IT, HU, FI és MT esetében pedig úgy ítéltük meg, hogy nem teljes egészében ültették át az 5. cikk (2) bekezdését.

20 tagállam (BE, BG, DE, EE, IE, EL, FR, CY, LV, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK) átültette az 5. cikk (3) bekezdését. Csehország és Olaszország ezt nem tette meg, Szlovákia, Dánia és Finnország pedig nem nyújtott elegendő információt ennek megítéléséhez.

A tagállamoktól származó információk hiánya – különösen az 5. cikk (2) és (3) bekezdése tekintetében – megnehezítette az elemzést. A Bizottság megjegyzi, hogy sok tagállam nem tesz közvetlen említést a jogszabályaiban a felügyelet hiányának esetéről, vagy arról, hogy a vállalati felelősség kizárja-e a természetes személyek felelősségét.

Szlovákia arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a jogi személyek büntetőjogi felelősségét belefoglalták a büntető törvénykönyv és a büntető eljárásjogi törvénykönyv szlovák kormány által előkészített, tervezett módosításaiba. Az elfogadási folyamatot azonban 2008. április 9-től 2009. május 20-ig, az alkotmánybíróság határozatának meghozataláig felfüggesztették. A jelek szerint az alkotmánybíróság ítéletét követően módosultak a jogszabályok, de a Bizottságot nem értesítették semmilyen változásról, és az új jogszabálysöveget sem kaptuk meg. Ennélfogva nem lehet értékelni az 5. cikknek való megfelelést.

2.5. 6. cikk – Jogi személyekre alkalmazandó szankciók

A 6. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy alkalmazzanak hatékony, arányos és visszatartó erejű (büntetőjogi vagy nem büntetőjogi) szankciókat az aktív és passzív korrupcióban, arra való felbujtásban és bűnsegédletben részes jogi személyekre, valamint akkor is, ha a jogi személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a bűncselekmény elkövetését. A rendelkezés emellett példákat nyújt a kiszabható szankciókra, ilyen pl. az állami juttatásokra vagy támogatásokra való jogosultságból történő kizárás, a kereskedelmi tevékenység gyakorlásától való eltiltás, a bírói felügyelet alá helyezés, vagy a bírósági felszámolási végzés.

2007-ben öt tagállam (DK, LT, NL, PL, SI) ültette át teljes egészében a 6. cikket. Több tagállamtól további információkat kértünk annak érdekében, hogy értékelhessük a helyzetüket. Azon tagállamok esetében, amelyek semmilyen kiegészítő tájékoztatást sem nyújtottak, megtartottuk a 2007. évi jelentésben szereplő értékelést.

Mostanra 16 tagállam (BE, DK, DE, IE, EL, FR, LT, LU, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK) átültette a 6. cikket, Románia és az Egyesült Királyság esetében azonban további tisztázásra van szükség.

5 tagállam (BG, EE, LV, HU, FI) részben tett eleget a 6. cikk követelményeinek. Finnországot arra kértük, hogy a vállalati felelősség korlátozását illetően adjon további magyarázatot.

---

⁷ A 2007. évi jelentéshez nyújtott tájékoztatás szerint.

⁸ A 2007. évi jelentéshez nyújtott tájékoztatás szerint.

4 tagállam (CZ, IT, CY, MT) nem ültette át a 6. cikket. Spanyolország nem nyújtott semmiféle tájékoztatást. Szlovákia nem közölte a jogi személyek büntetőjogi felelősségére vonatkozó új jogszabályának szövegét, ezért nem volt megállapítható, hogy az ország megfelel-e az említett cikk követelményeinek vagy sem.

A 6. cikk (1) bekezdését – amely arra kötelezi a tagállamokat, hogy a jogi személyekre aktív/passzív vesztegetés miatt szankciókat állapítsanak meg – többen hajtották végre, mint a 6. cikk (2) bekezdését, mivel az előbbi rendelkezést 20 tagállam végrehajtotta. A 6. cikk (2) bekezdését csupán 14 tagállam (BE, DK, DE, IE, EL, FR, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SE, UK) hajtotta végre. 4 tagállam (LV, BG, HU, SK) nem szolgáltatott elegendő információt, vagy egyáltalán nem tesz említést a felügyelet elmulasztása esetén viselt felelősségről. Észtország, Csehország, Ciprus, Olaszország és Málta nem ültette át a 6. cikk (2) bekezdését, Finnország pedig részben teljesíti a követelményeket.

2.6. 7. cikk - Joghatóság

A 7. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy hozzák meg a joghatóságuk megállapításához szükséges intézkedéseket az e kerethatározatban említett bűncselekményre vonatkozóan, ha a bűncselekményt egészében vagy részben a tagállam területén követték el; az elkövető a tagállam állampolgára; vagy a bűncselekményt olyan jogi személy javára követték el, amelynek a tagállam területén van a székhelye. A tagállamok mérlegelési joggal rendelkeznek az utóbbi két joghatósági szabály alkalmazása tekintetében.

2007-ben – a szolgáltatott információk alapján – mindössze 3 tagállam (DK, DE, UK) ültette át ezt a cikket.

Mostanra is csupán 9 tagállam (BE, CZ, DK, DE, IE, LU, HU, NL, UK) ültette át teljes egészében a 7. cikket. Úgy tűnik, hogy 15 tagállam (BG, EE, EL, FR, IT, CY, LV, MT, PL, PT, RO, SI, SK, FI, SE) részlegesen átültette a cikket, azonban sok esetben nem állt rendelkezésre elegendő információ ahhoz, hogy mindegyik rendelkezés vonatkozásában teljes körűen megvizsgálhassuk a megfelelést. 10 tagállam (DK, DE, EE, FR, LT, HU, AT, FI, SE, UK) úgy döntött, hogy nem alkalmaz egyes joghatósági szabályokat (a bűncselekmény elkövetője a tagállam állampolgára, vagy a bűncselekményt olyan jogi személy javára követték el, amelynek a tagállam területén van a székhelye). Általában véve a nem kellő mennyiségben közölt információk miatt a Bizottság nem tudott világos képet adni e rendelkezés végrehajtásáról. Felszólítottuk a tagállamokat, hogy nyújtsanak be pontosabb információkat annak érdekében, hogy a Bizottság alapos elemzést végezhesen.

2.7. 10. cikk – Területi hatály

Nem nyújtottak további tájékoztatást arról, hogy Gibraltár mikor ülteti át a jogi aktust. Az Egyesült Királyság azt állította, hogy amint a jogalkotási idő engedi, sor fog erre kerülni.

3. KÖVETKEZTETÉSEK

Az értékelés konkrét rendelkezéseknek a hazai jogba történő átültetésére korlátozódik. Mivel a magánszektorbeli korrupcióra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre összehasonlítható statisztikák és adatok, nem tudtuk megvizsgálni, hogy a kerethatározat rendelkezéseinek átültetése milyen gyakorlati hatásokkal járt.

Ami magát az átültetést illeti, az továbbra sem kielégítő, noha sor került némi előrehaladásra. A legnagyobb problémát a 2. és az 5. cikk egyes elemeinek gyenge átültetése jelenti. Ami az

5. cikk átültetését illeti, nagyrészt a tagállamok által közölt nemzeti büntetőjogi rendelkezések tekintetében végeztünk értékelést. Bár tisztában vagyunk azzal, hogy az 5. cikkben említett szankciók közigazgatási vagy polgári jogi jellegűek is lehetnek, a mostani értékelés csak a tagállamok által közölt, rendelkezésre álló adatokat vette figyelembe.

A Bizottság emlékeztet a magánszektorbeli korrupció elleni küzdelem fontosságára, és felszólítja a tagállamokat, hogy haladéktalanul fogadják el az e tekintetben szükséges intézkedéseket.

A Bizottság felkéri a tagállamokat, hogy vegyék fontolóra e jelentést, és közöljenek minden fontos információt a Bizottsággal és a Tanáccsal. Emellett a Bizottság felkéri azokat a tagállamokat, amelyek új jogszabályokat fogadtak el, hogy a Bizottságot és a Tanácsot értesítsék ezen új intézkedésekről.